

תת"ע 12812/11/16 - מדינת ישראל נגד אחמד אבו רומי

בית משפט השלום לערבותה בעכו

14 ינואר 2018

תת"ע 12812-11-16 מדינת ישראל נ' אבו רומי

דוח ערבותה 13210132844

לפני כבוד השופט אסתר טפיה-גרדי
המואשימה מדינת ישראל

נגד
אחמד אבו רומי
הנאשם

nocchim:

ב"כ המואשימה - עו"ד גב' שושן

הנאשם - nocch

הסגנון - עו"ד מוחמד אבו רומי

[פרוטוקול הושמטה]

זכור דין

הנאשם הורשע על פי הודהתו בשני תיקים שאוחדו לפני, בעבורות של נהיגה כשירישון הרכב פקע בשנת 2003, ונוהגה ללא תעודת ביטוח תקפה.

בהתאם לעובדות כתוב האישום ב**תת"ע 12812-11-16**, ביום 2.9.16, סמוך לשעה 18:02, נהג הנאשם ברכב משא, תוכרת "ሚצובייש", מס' רישיון 1646060, כשירישון הרכב שלו פקע ביום 3.3.03 וללא תעודת ביטוח תקפה.

בהתאם לכותב האישום ב**תת"ע 8101-07-16**, ביום 15.7.16, סמוך לשעה 20:11, נהג הנאשם כשירישון הרכב שלו פקע ביום 3.3.03, וללא תעודת ביטוח תקפה.

כותב האישום תוקן ביום 6.6.17, כך שהרישון פקע בשנת 2003, ולא בשנת 2009, כפי שנרשם בדו"ח המקורי בתת"ע 12812-11-16

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

ב"כ המאשימה עתר לעונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פסילה ממושכת, פסילה על תנאי וקנס ממשמעו.

לטענת המאשימה, מתחם העונש ההולם בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, נע בין 15 ימי מאסר בפועל ל - 20 חודשים ובין 6 חודשים ל - 60 חודשים. התובע הפנה לפסיקה התומכת במתחם שהציג.

הוגש גילון ההוראות של הנאשם, הנוגג לשנת 96', כולל 23 הרשעות קודמות.

ההגנה עטרה להסתפק במאסר מוותנה ובקנס גבוה, תוך שהפנתה לפסיקה תומכת.

לשיטה, יש להתחשב בנסיבות האישיות החריגות של הנאשם, העובדה שה הנאשם בחר להודות ולא ניהל הוכחות ובכך שמאז ביצע העבירות המיחסות לו בכתב האישום הוא לא ביצע עבירה נוספת.

ההגנה צינה כי רישיונו של הנאשם פקע בשנת 2009 וכי בין השנים 2003 ל - 2009 היה לנימוק רישיון זמני והוא חידשו מעט לעת. אי חידוש הרישיון, נטען, נבע מחובות בלשכת ההוצאה לפועל.

הסגור הפנה להליך פ"ר 16-11-63886, במסגרת ניתן ביום 19.2.17 צו כניסה לנכסו של הנאשם, על פי משלם הנאשם مدى חדש סך של 400 ₪ לטובה נושא.

מאז ניתן הצו מחזקת הנאשם ברישיון נהיגה תקין.

קביעת מתחם העונשה

סעיף 40(ג) לחוק העונשין קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם, "יקבע בהתאם לעיקרונות ההלימה הקבוע בסעיף 40ב לחוק. לשם מציאת היחס ההולם בין העבירה, מידת אשמו של העבירין והעונש, יתחשב בית המשפט בחומרת העבירה, בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות העונשה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

חומרת העבירה, הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו

נהיגה ללא שהוצאה רישיון נהיגה, היא עבירה חמורה המשקפת לצד זלזול בחוק, אף סכנה ממשית לשלוום הציבור. חשיבותו של נהג לאחר זמן כה רב מוטלת בספק, וכדברי כב' השופטת ד' ורד בתת"ע (ת"א) 11-05-11 מדינת ישראל נ' רג'ואן, לא פורסם (מיום 23.1.12):

"נהיגה ללא רישיון תקין שפקע לפני שנים רבות אינה מגלהת אך ורק עבירה טכנית. לשם חידוש הרישיון על הנאשם לעבור מבחן מעשי ועוני היהות והנחה היא כי נוכח הזמן הרב שחלף, ההכשרה לניהגה שקיבל בעבר אינה עוד אפקטיבית."

וראו עוד פל" (רמ') 165/07 מדינת ישראל נ' סולtan (מיום 9.7.09).

**כן ראה דברי כב' השופט מרדי כדור בנתע (י-מ) 4310-07-10 מדינת ישראל נ' פריג' אבו עזא
(להלן - עניין פריג':)**

"עבירה של נהוגה לאחר שתוקף רישיון הנהיגה פקע, כשהיא עצמה, אינה בעלת חומרה יתרה. כן, כאשר רישיון הנהיגה פקע בפרק זמן של עד 6 חודשים קודם לאיורע העבירה הינה מסווג ברירת מышפט בלבד, בה הנהג אינו נדרש להתייצב בביבה"ש.

ברם, **כל שמתארך משך הזמן שחלף מאז פקיעת הרישיון ועד למועד הנהיגה הולך ומתרחב ההבדל בין נהוגה בזמן פקיעה לבין נהוגה בהעדר רישיון הנהיגה. נהוג אשר אינו מורשה נהוג זמן רב נדרש לנ��וט מספר פעולות לשם חידוש רישיונו, ובכלל זאת בחינה של CISROFI הנהיגה שלו.** (הדגשה שלי - א.ט.ג.).

מדיניות הענישה

בעפ"ת (י-מ) 9741-06-10 מדינת ישראל נ' זגורו, (מיום, 31.10.10), דחה ביהמ"ש את ערעור המדינה על קולת העונש שהteil ביהמ"ש קמא על נאשם שהורשע ב-5 עבירות של נהוגה ללא רישיון הנהיגה תקף, כאשריוון הנהיגה פקע בשנת 2001 והעבירות בוצעו בין השנים 2007-2010, כשבעברו 25 הרשעות בתעבורה, ורישיון הנהיגה לא חודש עקב אי תשלום קנסות. ביהמ"ש השית על הנאשם פסילה בת חודש, הופלן, באופן חופף, שני עונשי פסילה על תנאי מדוי"חות קודמים, לתקופה של 3 חודשים כל אחד, והוטלו עליו 60 ימי מאסר מותנה. בדחוותו את הערעור קבע ביהמ"ש:

"בעניינו, אל מול ריבוי העבירות בהן הורשע המשב, כמו גם עברו התעבורתי המכובד הכלל 25 הרשעות בעבירות תעבורה (אף כי כמחצית מתוכן הן "UBEIRUT TAKNIOT"), עמדה העונשה כי אין מדובר באדם הנהוג ללא רישיון הנהיגה כלל, אלא שרישון הנהוגה שלו לא חודש בשל קנסות כספיים. אף שאין להקל ראש גם במקרה בכך,ברי כי החומרה הגלומה בה אינה גבואה כבראשונה. בהתייחס לאלה, ולכך כי כעולה מהמסמכים שהוגשו על ידי המערער הוא פועל לתשלום הקנסות שהושתו עליו, כן שכירם הוא לכואורה קרוב להוצאה רישיון הנהוגה חדש, איני רואה מקום להתערב בגזר דין של בית משפט קמא, אף שהוא נוטה לקולא." (הדגשה שלי - א. טפטה- גרד).

בתמ"ע 7257-02-17 מדינת ישראל נ' אמיתי עמוס, הורשע נאשם, לאחר שנוהג בשתי פעעים ובפעם של בחודש וחצי, כאשריוון הנהוגה שלו פקע, תקופה של כעשור, ולא פוליסט ביטוח תקפה. בהתייחסה למתחם הענישה בעבירות של נהוגה כאשריוון הנהוגה פקע תקופה ארוכה, קבעה השופטת ע' יhb, כי זו כוללת פסילה בפועל של 3 חודשים ועוד 24 חודשים מלווים ברכבי עונשה נוספים ולעתים אף ברכיב של מאסר על תנאי ועוד מאסר אף לתקופה קצרה שיכול יורוצה בעבודות שירות. מאחר שגזר הדין כולל שני תיקים שאוחדו, נקבע כי בנסיבות ביצוע העבירות מתחם הענישה מתייחס מ-6 חודשים ועוד 18 חודשים פסילה וכן מאסר על תנאי ועוד מאסר קצר בין מספר ימים.

בתמ"ע (י-מ) 8853-09 - 13-01-2536 מדינת ישראל נ' כהן, מיום 12.8.13 (להלן - עניין כהן), הורשע הנאשם בעבירה של נהוגה בזמן פסילה, נהוגה ללא רישיון הנהוגה תקף ולא ביטוח. וכן הורשע בעוד שלושה תיקים נוספים שעוניים נהוגה ללא רישיון הנהוגה תקף ונוהגה ללא ביטוח. בגזר דין זה כב' השופט א' טננבים עמד בהרחבה על

התופעה הביעית של נוהגים הנוהגים שרישוים מעוכב בשל בעיות כספיות בין היתר בגין חובות להוצאה לפועל וקנסות שלא שולמו.

במקרה זה, בשל נסיבותו האישיות של הנאשם והסתמכותו בגין חובות כלכליות, ביהם"ש גזר על הנאשם 30 ימי מאסר בפועל ומאמסן על תנאי של שלושה חודשים. ביהם"ש קבע כי מתחם הענישה בעבירות דנא נע בין פסילה לתקופה משמעותית נוספת לרביבי ענישה נוספת בין מאסר בפועל לתקופה קצרה או ארוכה שיכל להיות גם בעבודות שירות, הכל בהתאם לנסיבות.

בהתייחסו לרביבי העונש שיש להשיט במקרה בו הנאשם פקע, עקב חובות להוצאה לפועל או קנסות שלא שולמו, מצין כב' השופט א' טננבאים את הביעיות ברביבי הענישה של פסילה וקנס, וכך בלשונו שם:

"הניסיון מלמד כי חלק גדול מנהיגים אלה גם לא מתיצבים בבית המשפט, ונשפטים בהודרם לפסילה ו/או קנס נוספת... מניסיוןנו נהג שנטפס והמשיך לנוהג מסתובב ברצף של קנסות ופסילות שאין לו כל אפשרות לעשות זאת לבדו, וכך הוא יידין לעונש של "שלילת עולמים" ...
... אין טעם בקנס, משום שה הנאשם ממילא לא משלם וזה הסיבה להסתמכותו, אין טעם בפסילה, משום שהוא הוכח על עצמו כי הוא נהג ללא רישון".

ההחלטה אליה הפנתה המאשימה

בתתע"א 12-03-1632 מדינת ישראל ב' אלהוזיל הורשע הנאשם, על פי הודהתו, בעבירות של נהיגה בידי מי שאינו מורשה נהיגה, נהיגה כשרישון הרכב פקע מעל 6 חודשים ונוהגה ללא פוליסת ביטוח תקופה, כשבעברו עבירה דומה בגין הושתו עליו 15 חודשים פסילה ומאמסן מותנה. ביהם"ש לטעורה בbear שבע השיט עליו 30 ימי מאסר בפועל, פסילה לשנה, 7 חודשים מאסר מותנה למשך 3 שנים, התחייבות כספית בסך 2,000 ₪ וקנס בסך 1,000 ₪, תוך התיחסות לכך כי הנאשם נהג מהפזרה הבדואית, ובענינם שינותה המשטרת את המדיניות והחלטה להבאים לפני ביהם"ש ולא להסתפק ברישום דו"ח, כפי שהיא בעבר, בו היה נדון הנאשם בהדרו לעונשי פסילה מבל' שמדובר ממן להמשיך נהוג.

בתתע"א 12-03-1210 מדינת ישראל ב' ג'בור הורשע הנאשם, על פי הודהתו, נהיגה ברכב בעודו בלתי מורשה נהיגה. ביהם"ש התייחס לכך שגם נהיגתו השלישית ברכב וב עבר, בביטוי עבירה זהה, גזר עליו ביהם"ש עונש של מאסר בפועל. ביהם"ש השיט על הנאשם 60 ימי מאסר בפועל, פסילה לתקופה של 15 חודשים, פסילה על תנאי ל- 10 חודשים למשך 3 שנים, 8 חודשים מאסר מותנה, למשך 3 שנים, קנס בסך 400 ₪, התחייבות כספית בסך 15,000 ₪.

ההחלטה שהציגה ההגנה

שני תיקים שאוחדו - בתת"ע 1784-06-14, הורשע הנאשם בעבירות של נהיגה ללא רישון נהיגה, לאחר שפקע בשנת 2010 (שני דו"חות מ- 2014 ודו"ח אחד משנה 2016), בלבד זאת, הורשע הנאשם בעבירות של אי ציון להוראות שוטר במדים, נהיגה ברכב שנינהה לגבי הודיעת איסור שימוש, ללא ביטוח וכשרישון הרכב פקע. לחובת הנאשם 15 הרשעות קודמות, כשבעברו בעבירות דומות. נוכח הסדרת רישון הנהיגה ותהליך השיקום בו מצוי הנאשם,

נדון הנאשם ל - 3 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, תשלום קנס בסך 4,000 ₪, פסילה על תנאי לתקופה של 3 חודשים למשך שנתיים וחציימה על התחייבות כספית בסך 3,000 ₪.

שני תיקים שאוחדו - בתת"ע 2735-08-15 מדינת ישראל נ' סמאר עבר, ונוהga להרשותה תקופה, ובתת"ע 3661-01-16, שם הורשעה נאשמת בהנהגה כשרישון הרכב פקע ביום 20.2.12 ונוהga ללא תעוזת ביטוח תקופה, הנוהga נאשמת בהנהגה כשרישון ההנהגה פקע בשנת 2010. הנאשם, שרישוניה פקע עקב חובות בהוצאה פ', הסדירה את חובותיה והשיגה רישיון הנהגה. הנאשם נדונה למאסר מותנה של חודשים, תשלום קנס בסך 2,000 ₪ ופסילה על תנאי של 3 חודשים למשך שנתיים.

נסיבות ביצוע העבירה

רישיון הנהגה של הנאשם פקע בשנת 2003, למעלה מעשר, ולהובת הנאשם, הנוהג משנת 96', 23 הרשעות קודמות שלוש הרשעות בגין עבירות זהות - האחת, מיום 5.2.13, בה הושטה עליו פסילה לחודשים, השנייה, מיום 13.9.04, בה נדון לפסילה בת חודש, והשלישית, מיום 18.9.00, בגין נדון לקנס. בנוסף, שתי עבירות של נהגה כשרישון הרכב פקע פחות משישה חודשים.

כן הורשע הנאשם ביום 25.11.02, בגין מעורבות תאונת דרכים, בהנהga בחוסר זהירות, اي שמירת רוח והתנהגות הגורמת נזק, ונדון לפסילה מותנית של שלושה חודשים למשך שנתיים וקנס.

עברו התעבורי של הנאשם מצבייע כי גם עונשים כבדים שהוטלו עליו בגין עבירה של נהגה כשרישון הרכב פקע - לא הרתיעו והוא המשיך ביצוע העבירה.

שיקולים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה:

חוק העונשין מאפשר סטייה ממתחם הענישה שנקבע ככל שקיים סיכוי שיקום גבוהים. על פי סעיף 40 לחוק העונשין נדרש בית המשפט למצוא כי הנאשם השתקם או כי "יש סיכוי של ממש שיתתקם".

בהתייחס לנسبות שיש בכוחן להצדיק סטייה ל科尔א מן המתחם, נקבע בין היתר כי עבר נקי, תסוקיר המגלה פוטנציאלי שיקומי של ממש תוך קביעה כי הסיכוי להישנות עבירות נוספת בעתיד הוא נמוך ביותר, התנהגות המUIDה על רצון כי להשתתקם ועוד, עשויים להצדיק סטייה ל科尔א ממתחם הענישה [ע"פ 1903/13 עיאשה נ' מדינת ישראל].

כאמור, במקרה דנא, ניתן צו כינוס לנכסי הנאשם. בהתאם לצו, הנאשם משלם לטובה נושא مدى חדש תשלום של 400 ₪. בעקבות צו ה cynos הסדיר הנאשם את רישיון הנהגה שלו.
בנוסף, הנאשם הביע לפני חרטה על מעשיו.
לאור האמור מצאתי כי יש מקום לסתות ממתחם הענישה שנקבע.

קביעת העונש הראווי לנאשם

עמוד 5

הענישה היא לעולם אינדיידואלית, ועל בית המשפט לבחון, לצד מתחם הענישה המקביל, את המקירה הפרטיא שבפניו ולשקל מהו העונש המתאים בהתאם לנסיבותו האישיות של הנאשם.

במקירה דן, לצד הנסיבות החמורות של ביצוע העבירה, נהיגה ללא רישיון נהיגה למעלה מעשור, יש להביא בחשבון את נסיבותו האישיות המיוחדות של הנאשם - הנאשם, גרש משנת 2006, בנסיבותיו 3 ילדים קטינים, הסמכים לשולחנה ואם, אלמנה, המתגוררת עמו. הנאשם מתפרנס מהסתעת עובדים באזרע המרכז ורישונו חינוי לفرنسا. הנאשם מסדר את רישונו עם קבלת צו הכינוס ובעבר לא חידש רישונו בשל חובותיו לשכתה ההוצאה"פ.

לדברי סגورو, בין השנים 2003-2009, הוא חידש את רישונו לסייעו.

העונש ההולם בעבירות שבפניו נעה בין פסילה ארוכה (בנוסף לרכיבי ענישה נוספים) לבין מאסר בפועל שיכול שירוצה בעבודות שירות (ביחד עם רכיבי עונישה נוספים) ועד למאסר בפועל בגין אחורי סוג ובריה במספר ימים או חודשים והכל תלוי בנסיבות התקיק ובנסיבות האישיות של הנאשם.

בעניינו, בדומה לעניין כהן, לאחר שנים בהן נהג הנאשם ללא רישיון נהיגה, והצליח סוף סוף להסדיר את רישונו, אני סבורה כי אין מקום להשית על הנאשם פסילה או קנס. אין בפסילה כדי להוועיל, שכן הנאשם כבר הוכיח כי נהג ללא רישיון נהיגה, ואין מקום להטיל קנס שכן הנאשם מצוי בהליך כניסה נכסים בו הוא מסדר את חובותיו, ואני מוצאת כי הטלת קנס, בנסיבות אלה, תניב את הרטעה הדרואה.

רכיבי הענישה ההולמים מקרה זה, כוללים רכיב מאסר סמלי, מאסר מוותנה ופסילה על תנאי.

לאחר ששמעתי את ב"כ הצדדים וטייעוניהם, שקהלתי את האינטראס הציבורי, עינתי בפסקה, נתמי דעתך לכך שמדובר בעבירה שחורה על עצמה, אך מנגד התרשםתי מנסיבות האישיות של הנאשם, הזדקקתו לרישון נהיגה לצרפת ומאציו להשתקם, הגעתו למסקנה שאין מקום למצות עמו את הדיון.

אשר על כן, אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני דנה את הנאשם **ל - 5 ימי מאסר בפועל**. הויל ומדובר בתקופה קצרה וסמלית אין מקום לעבודות שירות.

ה הנאשם יתיצב למאיסרו בבית סוהר ימ"ר קישון, ביום 28.1.18 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשומו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למין מוקדם, עם ענף אבחון ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

2. אני דנה את הנאשם **ל - 3 חודשים מאסר ו затה על תנאי למשך 3 שנים**. לבסוף בתקופה הנ"ל בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה, או של נהיגה בזמן פסילה.

.3. אני פוסלת את הנאשם מלקלבל או להחזיק ברישון נהייה לתקופה בת 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך שנתיים לפחות עבירה בה הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנה לפקודת התעבורה.

להבטחת התקציבתו לריצוי עונשו, יחתום הנאשם על ערבות עצמית בסך 5,000 ₪, וניתן כנגדו צו עיכוב יציאה מהארץ. אם לא יחתום הנאשם על הערבות כנדרש, יעצר ויחל בריצוי עונשו באופן מיידי.

כאמור, אני ערה לכך שלא מדובר במעידה ראשונה של הנאשם, אולם לנוכח נסיבותיו האישיות של הנאשם, לא מצאתי לנכון למצות עמו את מלאה חומרת הדיון.

הודהה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן והודיע היום כ"ז בטבת תשע"ח,
14/01/2018 במעמד הנוכחים.
אסטר טפה-גרדי, שופטת

הוקלד על ידי דיליהרטפלד